

३६. गाऊ मेहेर रे

गाऊ मेहेर रे, मेहेर मेहेर गाऊ
मेहेर म्हणता निर्मळ होऊनि जाऊ ॥१॥

मेहेर ध्याऊ, मेहेर गाऊ, मेहेर नामे रंगुनि जाऊ ।
परमानंदी विलीन होण्या, मेहेरमयही होऊ ॥१॥

मेहेर प्रेमाचा अवतार, प्रेमी जनांचा तो आधार ।
जैसे ठेविल तैसे राहू, मेहेरप्रेमे न्हावूं ॥२॥

नकोच ढोंगी जीवन हो, जरी न उमगे मेहेर हो ।
प्रामाणिक होऊनी जीवनी, मानव बनूनी राहू ॥३॥

कशास बोला ब्रह्मज्ञान, हृदय कोरडे जव पाषाण
मधूसूदना हृदय मंदिरा पावन करूनी ठेवू ॥४॥